Het oordeel over het handelen in Bitcoin en over de verplichte armenheffing [*az-Zakāh*] daarop

ʿAllāmah ʿAbd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk {حَفِظَهُ الله}

15 *Shaʿbān* 1441H | 8 april 2020

Vraag

Wat is het oordeel van uwe eminentie over het handelen in wat bekendstaat als de digitale valuta “Bitcoin”? Is dit toegestaan? En is de verplichte armenheffing [*az-Zakāh*] daarover verschuldigd?

Antwoord

Deze vraag is mij eerder voorgelegd. Destijds heb ik mij onthouden van een oordeel over het handelen in digitale valuta, vanwege de schadelijke aspecten die bij het handelen in deze valuta worden genoemd, waaronder onzekerheid [*al-Gharār*] en onduidelijkheid [*al-Jahālah*]. Nu ben ik echter van oordeel dat het toegestaan is. Deze schadelijke aspecten zijn namelijk niet noodzakelijk verbonden aan het handelen in deze valuta. Als dat wel zo was, zouden zij in iedere vorm van transactie met deze valuta aanwezig zijn, en dat is niet het geval. Daarom volgt het oordeel zijn rechtsgrond [*ʿIllah*]. Elke vorm van transactie die elementen bevat die volgens de Islamitische wet verboden zijn, heeft een duidelijk oordeel: verbod [*at-Taḥrīm*]. Als zulke elementen ontbreken, geldt dat verbod niet. Zo is het ook bij het handelen in andere valuta.

Wat naar mijn mening de opvatting dat het toegestaan is verder ondersteunt, is dat deze valuta kan worden aanvaard zolang zij bij de

uitgever gedekt is. In dat geval lijkt zij namelijk op cheques die voor deelbedragen worden uitgegeven ten laste van een saldo op een bekende rekening, waarbij iedere houder van de cheque recht heeft op het bedrag dat erop staat. Zulke cheques lijken dan op een erkende valuta. Het verlies van zulke cheques brengt echter geen gevaar met zich mee, omdat zij alleen worden uitbetaald aan degene die bevoegd is om het bedrag erop op te eisen. De digitale valuta lijkt dus in één opzicht op cheques en in een ander opzicht op erkend geld.

Zoals deskundigen hebben vermeld, zullen staten, wanneer de uitgifte van deze digitale valuta op grote schaal wordt uitgebreid, onvermijdelijk gedwongen zijn haar te erkennen en officieel te aanvaarden. Ik weet niet of de naam van iedere uitgever van iets van dit soort op de eenheden van de door hem uitgegeven valuta staat. Het spreekt echter vanzelf dat de uitgever bekend moet zijn, omdat het vertrouwen in de valuta afhangt van het vertrouwen in haar uitgever, zoals dat ook bij andere valuta het geval is.

Op grond hiervan gelden voor deze valuta dezelfde regels als voor valuta die in omloop zijn, zoals papiergeld. Zo is woeker [*ar-Ribā*] daarin verboden; wordt bij diefstal ervan de hand van de dief geamputeerd; wordt de eigenaar ervan daardoor vermogend; gaat zij na zijn overlijden over op zijn erfgenamen; en is de verplichte armenheffing [*az-Zakāh*] daarover verschuldigd. Dit geldt ook al verschilt zij van traditionele valuta wat betreft haar aard en de wijze waarop ermee wordt gehandeld.

En Allāh weet het best.

Bron: Sh-albarrak.com | *Ḥukmu-t-Taʿāmul bi-l-Bitkūyn wa Ḥukmu-z-Zakāh fīhā.*